Список використаних джерел:

1. Абліцов В. Галактика «Україна». Українська діаспора: видатні постаті. Київ : КИТ, 2007. 436 с.
2. Абліцов В. Вчені України – лауреати міжнародних премій і нагород. Науково-популярне видання. Серія «Наука України у світовому інформаційному просторі». Вип. 4. Київ : Академперіодика, 2011. 192 с.
3. Кушнєрова М. О. Зельман Ваксман – видатний вчений, якому світ завдячує за відкриття стрептоміцину. *Укр. пульмонол. журнал.* 2013, № 2, С. 67–71.
4. Нобелівська плеяда «неукраїнських» українців. Нобеліанти родом з України. URL: https://lib.if.ua/exhib/1350392664.html (дата звернення: 24.01.2022).

ПІДГОТОВКА ФАХІВЦЯ-ЕКОЛОГА У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Ковальчук А. Р.
(Полтава, Україна)

Наукові керівники: ***Дяченко-Богун Марина Миколаївна*** **–** доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри ботаніки, екології та методики навчання біології Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка;
Гомля Людмила Миколаївна **–** кандидат біологічних наук, доцент кафедри ботаніки, екології та методики навчання біології Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

Підготовка екологів у вищих навчальних закладах, набула останнім часом особливої актуальності. Підготовка фахівця-еколога у закладах вищої освіти це неперервний процес засвоєння цінностей і понять. Екологічна освіта спрямовується на поєднання раціонального й емоційного у взаємовідносинах людини з природою. Підготувати професійного еколога можна за допомогою здобуття вищої екологічної освіти і післядипломної екологічної освіти. Від професійної діяльності майбутнього еколога залежить вирішення питань екологічної безпеки всієї планети як глобальної екосистеми. ВНЗ готує фахівців-екологів за вузьким і широким профілем. Майбутній еколог повинен оволодівати низкою функцій, які відіграють важливу роль у екологічній освіті [1].

Вони спрямовані на формування умінь і навичок, які необхідні для осмислення й оцінки взаємозв’язків між людьми, їхньою культурою і навколишнім середовищем. Також формування екологічного мислення і світогляду, які базуються на принципах екологічної відповідальності.

Підготувати професійного еколога можна за допомогою здобуття вищої екологічної освіти і післядипломної екологічної освіти. За

напрямом можна підготувати фахівця-еколога різного освітньо-кваліфікаційного рівня для освітньої галузі, ними можуть бути вчителі і викладачі. Для цього потрібно навчатися у педагогічному університеті. Існує другий напрям – фахівці-екологи, яких готують для державних органів управління в галузі охорони навколишнього середовища та раціонального природокористування, громадських організацій, для підприємств, установ, організацій різних галузей народного господарства. Від професійної діяльності майбутнього еколога залежить вирішення питань екологічної безпеки всієї планети як глобальної екосистеми. Від майстерності та професійної подачі матеріалу залежить велика частина успіху студента, а також вирішення завдань екологічного навчання.

Для майбутнього еколога потрібна широка база екологічних знань. Важливим елементом є розвиток екологічно мислення. Уміння поєднувати екологічну базу знань із загальнопоширеною інформацією. Слід розвивати творчий потенціал на прикладі написання пошукових і дослідницьких робіт.

Професійна освіта екологів передбачає підготовку за різними спеціалізація ми. Їх вибирає вищий навчальний заклад.

Студенти-екологи, які обирають вузьку спеціалізацію мають перевагу у глибшому засвоєнні професійних знань і практичних навичок. Але утруднює переміну спеціальності і професії у зв’язку з потребами виробництва, що змінюються. У минулому актуальним була підготовка фахівців, все ж таки, широкого профілю. Студенти здобувають базові знання та вміння за такими спеціальностями: екологічна безпека та збалансоване природокористування; екологія і безпека життєдіяльності; правові аспекти екології та багатьма іншими [2].

Майбутній еколог повинен оволодівати низкою функцій,які відіграють важливу роль у екологічній освіті.

Першою головною функцією є освітньо-виховна. Засвоєння екологічних знань,мови, екокультурних символів, цінностей, норм, звичаїв, традицій свого народу робить людину членом екологічного суспільства. Екологічна культура особистості асоціюється з розвинутими творчими екоздібностями, розумінням екомистецтва, все це досягається в процесі екологічного виховання і навчання.

Другою є інтегративна та дезінтегративна функція. Інтегративною можна назвати екокультуру, яка створює відчуття суспільності, належності до однієї нації,групи, релігії тощо. Дезінтегративна функція викликає внутрішні конфлікти, які створюють на фоні загального екокультурного об’єднання.

Регулююча – третя функція. Екологічна культура регулює поведінку людини в екосуспільстві, сім’ї, на виробництві та побуті тощо тому, що вона містить систему заборон і попереджень.

Отже, підготовка студентів-екологів у закладах вищої освіти має поєднувати природничі, юридичні, економічні,технологічні дисципліни із соціокультурними напрямами. Студент повинен формувати навички з організації професійної діяльності, розвивати екологічну свідомість і грамотність, формувати організаторські та професійні навички, необхідний інтелектуальний рівень, здатність до системного творчого мислення, вміти оцінювати історичні та сучасні процеси і проблеми в житті країни, професійно вирішувати питання з метою отримання найкращих кінцевих результатів. Викладачі ВНЗ потрібні готувати фахівців так,щоб вони при потребі могли швидко змінити профіль своєї діяльності. Такий підхід підготовки майбутнього еколога вимагає впровадження інноваційних освітніх технологій,до яких також відносяться інформаційні [2].

Список використаних джерел:

1. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://studopedia.com.ua/1_296538_v-vishchih-navchalnih-zakladah.html

2. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://studfile.net/preview/6012673/page:64/

3. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://vuzlit.com/725771/vprovadzhennya_ekologozabezpechuyuchih_innovatsiy_v_navchalniy_protses_vischih_uchbovih_zakladiv

ДІАГНОСТИКА ЗАХВОРЮВАНЬ ЛЮДИНИ ЯК ПРЕДМЕТ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Козіна І. А.
(Полтава, Україна)

Науковий керівник: ***Сас Наталія Миколаївна*** – доктор педагогічних наук, доцент кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І. А. Зязюна Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

Галузями, у яких здійснюється найбільше інноваційних розробок, є: медицина, фармація, діагностика захворювань. Про це свідчать міжнародні рейтинги.

Так, з 2005 року консалтингова організація The Boston Consulting Group (BCG) представляє щороку рейтинг 50 найбільш інноваційних компаній світу. Нами зроблена спроба вторинного аналізу даних рейтингу 50 найбільш інноваційних компаній світу (зокрема, проаналізовано рейтинги за 2015 р.). З поміж усього списку звертає увагу таке.

Друга (за чисельністю – 12) група компаній, що увійшли до найбільш інноваційних – ті, що працюють у фармацевтичній сфері,